



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

# NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 221/04-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. marca 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Eduarda Bárányu a Lajosa Mészároša prerokoval prijatú sťažnosť I. H., bytom Ž., zastúpeného advokátkou JUDr. O. H., Advokátska kancelária, Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 542/96 a takto

## **r o z h o d o l :**

1. Okresný súd Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 542/96 porušil základné právo I. H., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. I. H. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. I. H. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 11 991 Sk (slovom jedenásttisíc deväťstodeväťdesiatjeden slovenských korún), ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť na účet advokátky JUDr. O. H. do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

## **O d ô v o d n e n i e :**

### **I.**

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 25. novembra 2004 č. k. I. ÚS 221/04-9 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť I. H., bytom Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. O. H., Advokátska kancelária, Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 542/96.

Z prijatej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je žalobcom v konaní o náhradu škody na zdraví vzniknutej pri plnení pracovných povinností, ktoré začalo 25. júla 1996 a dosiaľ nie je právoplatne skončené.

Podľa tvrdenia sťažovateľa „... Po podaní žaloby... porušovateľ konal do 22. 09. 1997, kedy sa uskutočnilo pojednávanie vo veci a pokračoval až 12. 02. 1999, kedy vydal uznesenie o pripustení do konania vedľajšieho účastníka. Po tomto úkone zostal porušovateľ na dobu viac ako 5 rokov a 8 mesiacov absolútne nečinný“.

Sťažovateľ viackrát (telefonicky, osobne a písomne 29. januára 2004 a 27. septembra 2004) urgoval pokračovanie v konaní a 24. júna 2004 podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Vo veci nie je do dňa podania jeho sťažnosti ústavnému súdu ešte ani na súde prvého stupňa rozhodnuté.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vyslovil porušenie označeného základného práva, prikázal okresnému súdu, aby „... konal... bez zbytočných prietahov“, priznal mu finančné zadosťučinenie „v sume 50 000 Sk“ a náhradu trov jeho právneho zastúpenia, ktoré vyčíslil sumou 11 991 Sk.

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom, vyjadrením sp. zn. Spr 3545/04 z 3. februára 2005 a sťažovateľ prostredníctvom stanoviska svojej právnej zástupkyne k uvedenému vyjadreniu okresného súdu zo 14. februára 2005.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

## II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 14 C 542/96.

1. Sťažovateľ sa žalobou doručenou okresnému súdu 25. júla 1996 domáhal proti žalovanej Žilinskej dopravnej a špedičnej spoločnosti, s. r. o., Žilina náhrady škody na zdraví v sume 105 774 Sk s prísl., ktorá mu bola spôsobená úrazom (a jeho následkami), vzniknutým pri plnení pracovných povinností v dôsledku autohavárie na služobnej ceste v zahraničí (sťažovateľ pracoval u žalovanej ako vodič autobusu).

2. Po vyjadrení žalovanej k žalobe a stanovisku Slovenskej poisťovne, a. s., Zvolen (nemala záujem vstúpiť do konania ako vedľajší účastník) sa uskutočnilo 21. januára 1997 prvé pojednávanie, na ktorom sa účastníci (resp. ich právni zástupcovia) vyjadrili

k predmetu sporu. Pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom dania možnosti účastníkom konania navrhnuť dôkazy, ktoré požadujú vykonať.

3. Dňa 17. júna 1997 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom boli vypočutí štyria svedkovia. Keďže účastníci navrhli vypočuť ďalších svedkov, pojednávanie bolo odročené na neurčito.

4. Na pojednávaní konanom 22. septembra 1997 boli vypočutí ďalší traja svedkovia. Pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom vyžiadania si (cez Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky) spisu o dopravnej nehode v Rakúsku.

5. Ďalším procesným úkonom okresného súdu bolo vyžiadanie si 28. mája 1998 stanoviska od Poist'ovne OTČINA, a. s., Bratislava, pobočky v Nitre (ďalej len „poist'ovňa“), či má záujem vstúpiť do konania. Poist'ovňa bola požiadaná aj o predloženie spisu o poistnej udalosti (týkajúcej sa predmetu sporu).

6. Po súhlasnom vyjadrení poist'ovne (19. júna 1998) a predložení poistného spisu okresný súd uznesením z 12. februára 1999 pripustil poist'ovňu do konania ako vedľajšieho účastníka.

7. Právna zástupkyňa sťažovateľa 30. januára 2004 písomne urgovala pokračovanie v konaní a 11. mája 2004 predložila „zmenu návrhu“ spočívajúcu v upresnení (aktualizácii) uplatnených peňažných nárokov a presnom označení ďalšej žalovanej (vedľajšieho účastníka konania), t. č. Poist'ovne UNIQA, a. s., Bratislava.

8. Právna zástupkyňa sťažovateľa listom adresovaným predsedovi okresného súdu 29. septembra 2004 odvolávajúc sa na sťažnosť na priet'ahy v konaní z 24. júna 2004 opätovne urgovala pokračovanie v konaní.

9. Pokynom nového zákonného sudcu z 8. októbra 2004 bol sťažovateľ vyzvaný na predloženie potrebného počtu druhopisov jeho podania z 11. mája 2004, ktoré boli doručené okresnému súdu 22. októbra 2004.

10. Okresný súd 29. októbra 2004 vytýčil termín pojednávania na 2. december 2004. Spolu s predvolaním bolo účastníkom konania oznámené, že 1. októbra 2004 boli veci po doterajšej zákonnej sudkyni JUDr. Z. H. pridelené JUDr. V. K..

11. Na pojednávaní konanom 2. decembra 2004 boli vykonané prednesy právnych zástupcov žalobcu a žalovanej (poist'ovňa neúčast' vopred ospravedlnila). Pojednávanie

bolo odročené na 24. február 2005. Žaloba a jej zmena z 11. mája 2004 boli 3. decembra 2004 zaslané poisťovni na vyjadrenie.

12. Okresný súd 6. decembra 2004 predvolal účastníkov na pojednávanie stanovené na 24. február 2005 a vyzval žalovanú na vyjadrenie k návrhu (žalobe ako celku).

13. Na pojednávaní konanom 24. februára 2005 okresný súd v merite veci rozhodol rozsudkom (ktorým čiastočne vyhovel návrhu a vo zvyšnej časti ho zamietol).

### III.

1. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

2. Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení (z 3. februára 2005) predložil chronologický prehľad úkonov súdu v predmetnej veci, vyjadrenie vo veci t. č. konajúceho sudcu a uviedol, že „... *Navrhovateľovo zavinenie spočíva v procesnom postupe – nedostatočné podania, súd ho musel vyzývať na doplnenie. Kvalitné podania súd prejedná*

*efektívnejšie. Je však pravdou, že aj nekvalitné podania si zaslúžia pozornosť súdu z hľadiska efektívneho procesu“.*

*Zákonný sudca v predsedom okresného súdu pripojenom vyjadrení uviedol: „... V období od 12. 02. 1999 do 07. 10. 2004 neboli vykonávané úkony, pravdepodobne z dôvodu mimoriadneho zaneprázdnenia zákonnej sudkyne a jej osobných a zdravotných problémov.*

*Na základe Opatrenia č. 4 zo dňa 01. 10. 2004 k Rozvrhu práce Okresného súdu Žilina na rok 2004 veci v senáte 14 C boli pridelené sudcovi Okresného súdu v Žiline JUDr. V. K.*

*Od uvedeného dňa sa vo veci koná tak, aby nevznikali zbytočné prietahy a vec mohla byť čo najskôr rozhodnutá.*

*Pojednávaná vec je pomerne skutkovo právne zložitá, vzhľadom na zmenu žaloby, miesto spôsobenia škody v cudzine a tým sťažené zisťovanie okolností vzniku škody, zavinenia škody navrhovateľom ako aj vzhľadom na skutočnosť, že v konaní je potrebné niektoré otázky vyriešiť znaleckým dokazovaním.“*

*Právna zástupkyňa v stanovisku k predmetnému vyjadreniu uviedla: „... podanie, ktoré má predseda súdu na mysli, je zmena návrhu zo dňa 11. 05. 2004. K zmene návrhu muselo dôjsť z dôvodu, že v období od 25. 7. 1996, kedy bol na súd doručený pôvodný návrh, do 11. 05. 2004, kedy už vec mala byť nesporne rozhodnutá, sa podstatným spôsobom zmenili sumy finančných náhrad – strata zárobku po ukončení práceneschopnosti. Svoj návrh som aktualizoval s ohľadom na dĺžku uplynulého času od podania žaloby a na nárast sumy náhrady škody, na ktorú mám podľa môjho názoru nárok.*

*Zmena návrhu zo dňa 11. 05. 2004 obsahovala všetky náležitosti, ktoré zo zákona obsahovať má. Jediná súdom vytýkaná skutočnosť je to, že zmena návrhu neobsahovala kópie príloh podania, aj keď prílohy boli v jednom vyhotovení súčasťou zmeny návrhu. Výzve na predloženie kópií príloh sme vyhovelí v lehote 15 dní. Podľa môjho názoru, táto skutočnosť nemohla ovplyvniť dĺžku celého konania a táto vytýkaná „nekvalita“ je vo vyjadrení súdu uvádzaná len účelovo.*

*JUDr. V. K., sudca Okresného súdu v Žiline sa vyjadril k sťažnosti na prietahy v konaní okrem iného tak, že v období od 12. 02. 1999 do 07. 10. 2004 neboli vykonávané*

*úkony, pravdepodobne z dôvodu mimoriadneho zaneprázdnenia zákonnej sudkyne a jej osobných a zdravotných problémov.*

*Týmto vyjadrením vyššie menovaný vlastne uznáva, že prieťahy v konaní v tomto období zapríčinil porušovateľ. Skutočnosť, že táto jeho nečinnosť bola spôsobená pravdepodobným mimoriadnym zaneprázdnením zákonnej sudkyne a jej osobných a zdravotných problémov, nie je dôvodom ospravedlňujúcim prieťahy v konaní. Podľa ustálenej judikatúry, personálne a organizačné problémy súdu nie sú v zásade významné pre posúdenie toho, či došlo alebo nedošlo k zbytočným prieťahom v konaní (III. ÚS 14/00).*

*V ďalšom p. JUDr. V. K., sudca porušovateľa udáva, že vec je pomerne skutkovo a právne zložitá, vzhľadom na zmenu žaloby, atď. Ako som už uviedol, zmena žaloby uskutočnená až v máji 2004, bola odôvodnená prieťahmi v konaní, a preto nie je podľa môjho názoru možné argumentovať zložitou zmenou návrhu. Ak by porušovateľ v predmetnej veci postupoval bez prieťahov v konaní, vec by nebola natol'ko zložitá.“*

3. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím súdu sa vytvára právna istota. Pre splnenie ústavného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa naplní zásadne až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv (napr. I. ÚS 41/02).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 542/96, v ktorom sa koná a rozhoduje o náhrade škody na zdraví vzniknutej pri plnení pracovných úloh, došlo k porušeniu práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

3.1. Pri hodnotení podľa kritéria „zložitost' veci“ ústavný súd pripúšťa, že konanie o návrhu sťažovateľa, v ktorom si uplatňuje náhradu škody na zdraví vzniknutej pri plnení pracovných úloh, môže byť charakterizované určitým stupňom faktickej, ale aj právnej zložitosti, no zároveň je toho názoru, že doterajšia dĺžka konania v posudzovanej veci (pozri II. časť tohto rozhodnutia) nebola v prevažnej časti závislá od zložitosti sporu vedeného v posudzovanom konaní.

3.2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria (správania sťažovateľa v preskúmvanej veci) ústavný súd nezistil takú závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prietahom. Sťažovateľ sa zúčastňoval nariadených pojednávaní, na výzvy okresného súdu reagoval v primeranej dobe, pokračovania v konaní sa domáhal urgenciami a sťažnosťou na prietahy v konaní.

3.3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a konštatuje, že okresný súd bol

- od 22. septembra 1997 (pojednávanie) do 28. mája 1998 (vyžiadanie stanoviska od poisťovne), t. j. v trvaní vyše ôsmich mesiacov a
- od 19. júna 1998 (odpoveď poisťovne) do 8. októbra 2004 (pokyn nového zákonného sudcu), keď vykonal len jediný procesný úkon (uznesenie z 12. februára 1999 o pribratí poisťovne do konania v postavení vedľajšieho účastníka),

t. j. v trvaní šiestich rokov a vyše troch mesiacov bez akýchkoľvek zákonných dôvodov nečinný, teda vyše sedem rokov neboli vykonané vo veci úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ počas súdneho konania nachádzal. Vzhľadom na uvedenú dlhodobú nečinnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo

k pried'ahom, ktoré neboli spôsobené v dôsledku zložitosti veci a ani správania účastníkov konania, ale v dôsledku postupu okresného súdu. Obranu okresného súdu spočívajúcu v uvádzaní dôvodov, ktoré mali ako objektívne príčiny spôsobiť tieto pried'ahy, nemožno akceptovať. Vysoká zaťaženosť vo veci konajúcej sudkyne (pozri bod 2 III. časti odôvodnenia) nemôže byť na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Podľa názoru ústavného súdu súdne konanie, ktoré bez právoplatného rozhodnutia trvá tak dlho, ako je tomu v danej veci (konanie o náhrade škody na zdraví vzniknutej pri plnení pracovných povinností), treba považovať už vzhľadom na samotnú dĺžku konania za konanie nezlučiteľné s imperatívom ustanoveným v čl. 48 ods. 2 ústavy. Táto zdĺhavosť konania totiž v princípe predlžuje stav právnej neistoty dotknutých osôb do takej miery, že ich právo na súdnu ochranu sa stáva iluzórnym, a teda ho ohrozuje vo svojej podstate (napr. I. ÚS 65/03, I. ÚS 39/00).

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných pried'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V dôsledku meritórneho rozhodnutia okresného súdu (pozri bod 3 II. časti odôvodnenia) odpadol dôvod prikázať okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných pried'ahov a rozhodnúť tak, ako sa to dožadoval sťažovateľ v bode 2 petitu svojej sťažnosti.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50 000 Sk. Je toho názoru, „... že požadované finančné zadosťučinenie je primerané a to vzhľadom na množstvo problémov, ktoré sťažovateľovi vznikli v dôsledku zbytočných pried'ahov v konaní. Stav právnej neistoty a stále znižujúca sa šanca reálneho vymoženía žalobného nároku, zohľadňujúc inflačné znehodnotenie finančných nárokov, veľmi nepriaznivo vplýva i na

*psychiku sťažovateľa, ktorý sa po úraze s trvalými následkami snaží žiť plnohodnotným životom. Štátne orgány namiesto toho, aby mu v tomto snažení pomáhali, naopak stoja proti nemu a bránia mu dovolať sa spravodlivosti, pričom samy porušujú zákony a Ústavu Slovenskej republiky“.* Keďže iba konštatovanie porušenia označeného základného práva nie je dostatočným zadosťúčením pre sťažovateľa, ústavný súd uznal za dôvodné priznať mu finančné zadosťúčinenie, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu (najmä vzhľadom na predmet konania, ako aj dlhodobú a bezdôvodnú nečinnosť okresného súdu) považuje za primerané v požadovanej (uplatnenej) výške 50 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťúčinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Úspešnému sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom. Advokát vykonal tri úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, písomné podanie (sťažnosť) z 2. novembra 2004 a vyjadrenie zo 14. februára 2005. Odmena určená podľa § 13 ods. 8 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) z výpočtového základu (§ 1 ods. 3 vyhlášky) 13 602 Sk vo výške 1/3 predstavuje 4 534 Sk za jeden úkon. Celkové trovy za dva úkony vykonané v roku 2004 teda predstavujú 9 068 Sk a spolu s režijným paušálom ku každému úkonu (136 Sk v zmysle § 19 ods. 3 vyhlášky) sumu 9 340 Sk. Za tretí úkon vykonaný v roku 2005 prislúcha odmena (v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva

spravodlivosti Slovenskej republiky č. 665/2004 Z. Z., t. j. 1/6 výpočtového základu 15 007 Sk) 2 501 Sk, čo predstavuje spolu s režijným paušálom 150 Sk sumu 2 651 Sk. Odmena advokátke za poskytnuté právne služby v konaní pred ústavným súdom predstavuje spolu sumu 11 991 Sk. Z týchto dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2005